

บทความกินใจ

นำเสนอเมื่อ : 26 พ.ค. 2552

Let's write in the sand (จงเขียนระบายลงบนพื้นทราย)

This is very good philosophy for everyone

(บทความนี้เป็นบทปรัชญาที่มีคุณค่าต่อทุก ๆ คน)

A story tells that two friends were walking through the desert.

(เป็นเรื่องราวที่กล่าวถึงเพื่อนสองคนที่เดินทางอยู่กลางทะเลทราย)

In a specific point of the journey, they had an argument,

(ณ ช่วงสำคัญของการเดินทาง, ทั้งสองเกิดข้อโต้แย้งกัน)

and one friend slapped the other one in the face.

(หนึ่งในสองคนนั้นได้ตบหน้าของอีกฝ่ายหนึ่ง)

The one, who got slapped, was hurt, but without anything to say,

(ชายผู้ที่ถูกตบหน้า เกิดความเจ็บปวดทั้งกายใจ แต่เขาไม่ได้กล่าวคำพูดใด ๆ เลย)

he wrote in the sand:

(เพียงแค่เขียนระบายไว้บนพื้นทรายว่า :)

"TODAY, MY BEST FRIEND SLAPPED ME IN THE FACE".

(วันนี้, ผมโดนเพื่อนรักของผมตบหน้า)

They kept on walking, until they found an oasis,

(เขาทั้งสองยังคงเดินทางต่อไป, กระทั่งพบสถานที่พักพิงโอเอซิสกลางทะเลทราย)

where they decided to take a bath.

(ทั้งสองตกลงจะอาบน้ำชำระร่างกาย)

The one who got slapped and hurt started drowning

(ชายผู้ที่ถูกเพื่อนตบหน้าเกิดเหตุจมน้ำ)

and the other friend saved him.

(และชายผู้ตบหน้าเขาก็เป็นผู้ช่วยชีวิตเขา)

When he recovered from the fright, he wrote on a stone:

(เมื่อเขาผ่านพ้นช่วงนาทีวิกฤตนั้น, เขาได้เขียนระบายไว้บนก้อนหินว่า :)

"TODAY MY BEST FRIEND SAVED MY LIFE".

(วันนี้ เพื่อนรักของผมได้ช่วยชีวิตผมไว้)

The friend who saved and slapped his best friend, asked him,

(ชายผู้ต่บหน้าเพื่อนและช่วยชีวิตเพื่อนจึงเอ่ยถาม)

"Why, after I hurt you, you wrote in the sand,

(ทำไม, เมื่อตอนที่ผมทำร้ายคุณ, คุณเขียนระบายลงบนพื้นทราย,)

and now you write on a stone?"

(แล้วตอนนี้คุณกลับเขียนระบายบนก้อนหิน?)

The other friend, smiling, replied:

(ชายผู้นั้นตอบด้วยรอยยิ้มว่า :)

"When a friend hurts us,

(เมื่อเพื่อนทำร้ายเรา)

we should write it down in the sand, where the winds of forgiveness

(เราควรระบายความเจ็บปวดนั้นลงบนพื้นทราย,

get in charge of erasing it away,

ที่ซึ่ง? การให้อภัยจะค่อย ๆ ลบเลือนความเจ็บปวดนั้นให้สูญสิ้นไป)

and when something great happens,

(และเมื่อมีสิ่งดี ๆ เข้ามาในชีวิต)

we should engrave it in the stone of the memory of the heart,

(เราควรจะจารึกสิ่งเหล่านั้นไว้บนแผ่นหินของหัวใจ)

where no wind can erase it"

(ที่ซึ่งไม่มีวันจะลบเลือน)

<http://www.fwdder.com/topic/7512>